

**Stanowisko Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Województwie Małopolskim
z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie problemów funkcjonowania hutnictwa w Polsce, ze
szczególnym uwzględnieniem sytuacji sektora metalurgicznego w województwie
małopolskim oraz niezbędnych działań ukierunkowanych na poprawę sytuacji
konkurencyjnej tego sektora**

Dokładnie rok temu, w dniu 7 kwietnia 2016 r. strona pracowników i strona pracodawców Rady Dialogu Społecznego przyjęły uchwałę nr 8 z dnia 7 kwietnia 2016 r. w sprawie problemów funkcjonowania hutnictwa stali oraz niezbędnych działań ukierunkowanych na poprawę konkurencyjności sektora stalowego (dalej „Uchwała RDS”). W tym czasie, gdy była ona przyjmowana, Uchwała RDS zyskała pełne poparcie kluczowych dla sektora metalurgicznego Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego w Katowicach, Kielcach, Krakowie i Opolu. W obecnym roku Uchwała RDS została raz jeszcze wsparta na poziomie województwa świętokrzyskiego, kiedy to na posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Kielcach przyjęte zostało Stanowisko nr 8/2017 WRDS w Kielcach z dnia 23 lutego 2017 r.

W świetle powyższego Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Województwie Małopolskim uznała za ważne ponowne odniesienie się do przedstawionych w Uchwale RDS problemów. Niezmiennie bowiem województwo małopolskie jest domem dla hutnictwa stali oraz hutnictwa cynku i ołowiu. Jak bowiem w szczególności wynika z przedstawionego przez Hutniczą Izbę Przemysłowo-Handlową raportu firmy doradczej EY, w województwie małopolskim ok. 14 tys. miejsc pracy powiązanych jest z samym sektorem stalowym (z czego 3,6 tys. zatrudniona jest bezpośrednio, a ok. 10 tys. zatrudniona w sektorze przedsiębiorstw współpracujących z hutami). Z kolei w zachodniej części województwa w Bukownie zlokalizowane jest hutnictwo cynku i ołowiu dające pracę 3000 osób.

Po wysłuchaniu stanowiska Rządu RP reprezentowanego przez Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju, Panią Jadwigę Emilewicz strony pracowników reprezentowanych przez Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych i Forum Związków Zawodowych oraz strony pracodawców reprezentowanych przez Business Centre Club, Małopolski Związek Pracodawców Lewiatan, Pracodawców RP i Związek Rzemiosła Polskiego Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Województwie Małopolskim stwierdza, że działania Rządu RP są - jak dotąd - daleko niewystarczające, aby zagwarantować pomyślny rozwój sektora metalurgicznego w Polsce. Na taką konkluzję w istotnej mierze składa się brak właściwej i kompleksowej realizacji Uchwały RDS. Oceny tej nie zmieniają dostrzeżone i pozytywnie odbierane jednak daleko niewystarczające działania Rządu RP, sprowadzające się przede wszystkim:

1. W odniesieniu do zagrożeń ze strony hut spoza UE:
  - a. Poparcia dla postulatów europejskiego hutnictwa w kontekście problemów powodowanych przez nieskuteczny unijny system stosowania środków ochrony handlu.
2. W odniesieniu do struktury kosztów energii elektrycznej w Polsce:

- a. Wdrożenia zgodne z rekomendacjami rozwiązania w zakresie nowej ustawy o efektywności energetycznej,
- b. Uruchomienia usługi redukcji zapotrzebowania na moc z uwzględnieniem opłaty za gotowość oraz technicznych uwarunkowań funkcjonowania największych odbiorców,
- c. Powołania Zespołu ds. Przemysłów Energochłonnych.

***

Doceniając dotychczasowe działania oraz deklarowane wsparcie Rządu RP dla przemysłu, trzeba wyraźnie zaznaczyć, że obecna skala wsparcia jest niewystarczająca dla utrzymania międzynarodowej konkurencyjności przemysłu metalurgicznego zlokalizowanego w województwie małopolskim. Szczególnie dotyczy to kwestii Europejskiego Systemu Handlu Emisjami oraz kwestii kosztów energii elektrycznej.

W odniesieniu do ryzyka dla branży metalurgicznej w kontekście planowanych zmian w Dyrektywie ETS

Przyszły kształt systemu ETS w UE, tj. planowane zmiany po roku 2020, będzie kluczowy dla możliwości utrzymania sektora metalurgicznego w Europie, w tym szczególnie w Polsce. W tym zakresie, z perspektywy branży metalurgicznej i całego energochłonnego przemysłu w Polsce, najistotniejsze kwestie, które skutecznie powinien podjąć Rząd RP to:

- a. Sprzeciw wobec wzrostu liniowego współczynnika redukcji liczby uprawnień do emisji do 2,4%,
- b. Obniżenie, lub możliwość obniżenia w sytuacji konieczności zastosowania współczynnika międzysektorowego, z 57% stałej puli uprawnień do sprzedania na aukcjach, która obniża liczbę uprawnień dostępnych dla przemysłu,
- c. Zmiana – urealnienie – zasad obliczania benchmarków oraz rezygnacja z corocznego obniżania ich wartości. Poparcie poprawki wyjaśniającej, że cała ilość gazów odlotowych wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej powinna być uwzględniana przy wyznaczaniu benchmarków,
- d. Zaostrzenie kryteriów doboru sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji,
- e. Sprzeciw wobec międzysektorowego współczynnika obniżającego liczbę darmowych uprawnień dla przemysłu, niezależnie od sektora, lub wyłączenie z jego działania sektorów najbardziej emisyjnych,
- f. Konieczność ochrony sektora metalurgicznego, jako znacznie narażonego na ryzyko ucieczki emisji.

W przedmiocie kosztów energii elektrycznej dla sektora metalurgicznego

Koszty energii elektrycznej dla polskich hut są bardzo niekorzystne na tle sytuacji w krajach sąsiednich. Przykładowo należy wskazać, że koszty energii elektrycznej są w przypadku polskich hut faktycznie niemal dwukrotnie wyższe w porównaniu z konkurencyjnymi hutami zlokalizowanymi w Niemczech. Znaczna część tej różnicy wynika z kosztów regulacyjnych, które są bezpośrednio ustalane przez polskiego prawodawcę. Problem ten wyraźnie zarysował się w momencie podejmowania Uchwały RDS. Od tego czasu, Rząd RP nie dość, że nie

zmniejszył tych ryzyk dla polskich hut, to jeszcze podjął kolejne działania, które tą dysproporcję mogą jedynie powiększyć. Dotyczy to przede wszystkim planowanego wprowadzenia w Polsce rynku mocy. W tym świetle raz jeszcze należy podkreślić, że z uwagi na strukturę kosztów w hutnictwie, gdzie energia elektryczna może stanowić nawet ponad 30% kosztów przetworzenia, bez obniżenia cen energii elektrycznej nie można liczyć na utrzymanie i pomyślność przemysłu metalurgicznego w Polsce.

Z tego względu, Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Województwie Małopolskim oczekuje, aby Rząd RP pilnie wdrożył zawarte w Uchwale RDS rozwiązania, które pozwoliłyby na utrzymanie przemysłu metalurgicznego w Polsce tj.:

- a. Wprowadził rekompensaty na pokrycie kosztów pośrednich uprawnień do emisji CO₂,
- b. Wprowadził system ulg w zakresie opłaty jakościowej i opłaty przejściowej,
- c. Zapewnił przemysłowym operatorom systemów dystrybucyjnych równe traktowanie z zawodowymi operatorami,
- d. Wprowadził ulgi dla odbiorców energochłonnych w zakresie mechanizmów wsparcia wysokosprawnej kogeneracji,
- e. Zapewnił, aby spodziewane w niedalekiej przyszłości usługi redukcji zapotrzebowania na moc były, zgodnie z treścią rekomendacji zawartej w Uchwale RDS, rzeczywiście skuteczne, przez co należy rozumieć między innymi, aby projektowana opłata za gotowość była porównywalna z rozwiązaniami funkcjonującymi w innych krajach UE, w których zlokalizowane są zakłady konkurujące z polskimi hutami,
- f. Wprowadził wydzielone obszary dystrybucyjne elektroenergetyczne i gazowe,
- g. Zabezpieczył przedsiębiorstwa energochłonne przed ryzykiem wzrostu kosztów energii elektrycznej za sprawą dodatkowej składowej tego kosztu w postaci np. opłaty mocy w ramach planów dotyczących wdrożenia tzw. rynku mocy,
- h. Zabezpieczył przedsiębiorstwa energochłonne przed ryzykiem wzrostu kosztów z tytułu wprowadzonych nowych opłat zmiennych za usługi wodne oraz wzrostem kosztów energii z tytułu likwidacji istniejących obecnie zwolnień z opłat za wodę dla branży energetycznej,
- i. Lub jakiegokolwiek inne środki, które przyczyniłyby się do zapewnienia polskiemu przemysłowi warunków działania porównywalnych z warunkami działania konkurencji w UE.

Ponadto, w zakresie nowych działań Rządu RP, które zaistniały po przyjęciu Uchwały RDS, WRDS w Województwie Małopolskim oczekuje w szczególności:

- a. Zwolnienia hutnictwa z tzw. opłaty mocy, wprowadzanej w celu finansowania tzw. rynku mocy,
- b. Wycofania się z wprowadzania dodatkowych obowiązków administracyjnych dla złomu bez uwzględnienia specyfiki złomu i jego znaczenia, jako faktycznego surowca dla hutnictwa,
- c. Wycofania się z planowanych podwyżek opłat zmiennych za usługi wodne w projektowanej nowej ustawie prawo wodne oraz przyjęciu rozwiązań minimalizujących pośredni wzrost kosztów w wyniku likwidacji zwolnień w opłatach dla sektora energetycznego.

Przewodniczący Wojewódzkiej
Rady Dialogu Społecznego
w Województwie Małopolskim

Marek Piwowarczyk

